

Arrest

**nr. 164 918 van 30 maart 2016
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. JORDENS loco advocaten D. ANDRIEN & J. DIBI en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 13 mei 2015 diende verzoeker een asielaanvraag in.

1.2. Op 29 oktober 2015 nam de adjunct-Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 30 oktober 2015 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Overdracht CGVS: 26/08/2015

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 30 september 2015 van 9u tot 12u25, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Tytgat loco meester Hermans, was gedurende het hele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en tot de Hawadle-clan te behoren. Uw moeder is van de noordelijke Isaaq-clan en afkomstig uit de regio van Hargeisa, Somaliland. U bent geboren in de stad Beletweyne in de provincie Hiran. Op zeer jonge leeftijd verhuisde u naar het dorp Berhano in het district Beletweyne waar u tot u vertrek uit uw land van herkomst verbleef. Uw vader was een soldaat bij de overheid. Hij verbleef in de stad Beletweyne. In 2009 werd in de stad een aanslag op een hotel gepleegd waarbij uw vader is omgekomen. U baatte in uw dorp een wegrestaurant uit. Op een dag werd u door Al Shabaab meegenomen. De dorpsouderen wisten u opnieuw vrij te krijgen op de voorwaarde dat u het dorp niet zou verlaten. Al Shabaab bleef u daarna bedreigen en eiste dat u zich bij hen zou aansluiten. U vertrok op 12 april 2015 en verliet Somalië via Hargeisa in het noorden. U kwam op 11 mei 2015 in België aan. U vroeg op 13 mei 2015 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevestigd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

U kan niet aannemelijk maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Berhano in het district Beletweyne van de provincie Hiraan. Eerste twijfels rijzen door uw verklaringen op het CGVS en de Dienst Vreemdelingenzaken waaruit blijkt dat uw moeder tot de noordelijke Isaaq-clan behoort en afkomstig is uit Hargeisa en u zelf ook via Hargeisa naar Ethiopië bent gegaan (CGVS, p. 5 en 19 en verklaringen DVZ, p. 4). Wat betreft uw moeder zegt u dat zij haar familie zou hebben achtergelaten en uw vader zou zijn gevolgd naar Hiraan in Zuid- en Centraal- Somalië (CGVS, p. 5). Wanneer u echter gevraagd wordt om uit te leggen waarom uw moeder haar familie zou hebben achtergelaten kan u geen informatie geven en zegt u louter dat het "kan zijn dat uw moeder van uw vader hield" (CGVS, p. 5). Wat betreft uw reisroute naar Ethiopië via Hargeisa, waarvoor u bijna het hele land dient door te trekken terwijl Beletweyne op een vijftigtal kilometer van de Ethiopische grens verwijderd is, kan u slechts meegeven dat uw smokkelaar u vroeg om naar Hargeisa te komen omdat dit zijn plan was om u op een "vredevolle" manier te kunnen laten ontsnappen, zonder verdere uitleg (CGVS, p. 19). Gezien u vlakbij de Ethiopische grens woonde en deze route volgens informatie ook daadwerkelijk genomen wordt bij migratie tussen Somalië en Ethiopië is dit een weinig overtuigende verklaring.

Verder blijkt uw geografische kennis niet overtuigend. Zo heeft u wel enige kennis over uw regio en de provincie. Echter, wanneer dit meer in detail bevestigd wordt blijkt uw kennis beperkt. Zo ging u regelmatig naar Beletweyne – uw vader woonde daar en u kocht er producten in voor uw restaurant (CGVS, p. 7). Wanneer u gevraagd wordt naar de dorpen op weg van uw dorp naar Jento Kundishe –

een dorp onderweg naar Beletweyne – benoemt u het dorp Baardheere (CGVS, p. 8). Gevraagd of er nog dorpen tussen Baardheere en Jento Kundishi liggen beweert u van niet (CGVS, p. 8 en 9). Dit is opvallend gezien uit informatie blijkt dat er nog verschillende dorpen op weg naar Jento Kundishe liggen. Zelfs wanneer u geconfronteerd wordt met de naam van een van de dorpen op deze weg, Huj(u), blijkt u dit dorp niet te kennen (CGVS, p. 16). Ook het later door u genoemde dorp Faaf Gumare ligt op weg naar Jento Kundishi, terwijl u zelf dit dorp achter Jento Kundishe plaatst (CGVS, p. 10). Dit is opmerkelijk gezien u deze weg toch regelmatig aflegde.

U zegt tevens dat er een klein dorpje tussen uw dorp en Baardheere ligt, Haji Mumin genaam (CGVS, p. 8). Volgens vier verschillende kaarten situeert het dorp Maxamad Hassam zich daar. Wanneer u met de naam van dit dorp geconfronteerd wordt blijkt u hier evenmin ooit van gehoord te hebben (CGVS, p. 16). U wordt verder nog geconfronteerd met de naam van een dorp in de omgeving van Berhano in de richting van Bulo Burto, Iribow genaamd, maar ook van dit dorp heeft u nog niet gehoord (CGVS, p. 7). De buurdorpen Eelaaley en Nugaal kent u evenmin. Deze ligt nochtans vlak bij het dorp Dhokor dat u wel kent (CGVS, p. 16). Eelaaley ligt zelfs op weg naar Dhokor vanuit uw dorp.

Wanneer u voorts om een aanwijzing wordt gevraagd met betrekking tot de afstand tussen uw dorp en de naburige dorpen Baardheere en Tarajenta blijkt u nauwelijks in staat deze te geven (CGVS, p. 9). Wat het dorp Baardheere betreft kan u aanvankelijk drie geen antwoord geven op deze vraag om uiteindelijk te stellen dat het een uur duurt om van uw dorp tot Baardheere te reizen. U voegt er echter onmiddellijk aan toe dat u het eigenlijk niet kan schatten (CGVS, p. 8). Het feit dat u geen concrete aanduiding kan geven hoever deze dorpen liggen, hoewel deze op slechts enkele kilometers van uw dorp liggen en u regelmatig langs Baardheere zou zijn gepasseerd, doet verdere twijfels rijzen over uw herkomst uit deze regio. U zegt verder dat u een wegrestaurant had in uw dorp, dat zelf op de grote weg ligt die de drie grote steden van Hiraan, namelijk Beletweyne, Bulo Burto en Jalalaqsi, met elkaar verbindt (CGVS, p. 7). Echter wanneer u gevraagd wordt welke stad er, naast Bulo Burto, nog in de richting van Mogadishu ligt blijkt u dit niet te weten (CGVS, p. 10). De stad Jalalaqsi ligt op slechts een zestigtal kilometer voorbij Bulo Burto in deze richting. Het feit dat u een wegrestaurant heeft op de weg tussen Beletweyne en Jalalaqsi maar dat u niet blijkt te weten dat Jalalaqsi op deze weg ligt doet ernstig twifelen aan uw beweringen over uw verblijfplaatsen, temeer daar u wel zeer ver gelegen dorpen weet te benoemen op deze weg, zelfs vlakbij Jalalaqsi (CGVS, p. 10). Uw verklaring hiervoor, namelijk dat u geen aardrijkskunde heeft gestudeerd, is weinig overtuigend (CGVS, p. 10).

Ook wat betreft uw kennis over recente gebeurtenissen in uw regio met betrekking tot de aanwezigheid van Al Shabaab roept uw kennis vragen op. Zo wordt u gevraagd of er de voorbije jaren iets concreet gebeurde met betrekking tot het conflict tussen Al Shabaab en de buitenlandse en overheidstroepen in uw dorp of omliggende dorpen waarop u antwoordt zich niets dergelijks te kunnen herinneren (CGVS, p. 15). Dit is zeer opmerkelijk daar uit informatie blijkt dat in augustus 2014, minder dan een jaar voor uw vertrek, Al Shabaab werd verjaagd uit uw dorp en de naburige dorpen Tarajenta en Baardheere door de Ethiopische troepen. Dat u hier niets over kan zeggen wijst erop dat u het voorbije jaar niet in uw dorp was. Bovendien doet dit het vermoeden ontstaan dat u evenmin enige affiniteit heeft met deze regio.

Verder blijkt u niet op de hoogte te zijn van de rol die Ahlu Sunnah Wal Jamaa (ASWJ) reeds enkele jaren speelt in uw provincie. Gevraagd naar andere gewapende milities in uw district, naast Al Shabaab, ontwijkt u de vraag enkele malen en blijkt u niet op de hoogte van de aanwezigheid van ASWJ in de provincie Hiraan (CGVS, p. 17). Dit is zeer vreemd. Uit informatie blijkt immers dat de troepen van ASWJ samen met de Ethiopische en Somalische troepen Al Shabaab uit de stad Beletweyne – waar u heel vaak kwam – hebben verjaagd. Zij controleren ook grote delen van het noorden van Hiraan. Uw onwetendheid over ASWJ in Hiraan is des te opmerkelijker daar u deze militie wel kent (CGVS, p. 17). Het enige dat u over hen echter weet te zeggen is dat zij tegen Al Shabaab vechten (CGVS, p. 17).

U blijkt evenmin op de hoogte van de overstromingen die de stad Beletweyne hebben getroffen de voorbije jaren. Hoewel u melding maakt van een overstroming in 2006, blijkt u niet op de hoogte van meer recente overstromingen en vermeldt u slechts nog een overstroming in 1997 (CGVS, p. 7). Uit informatie blijkt evenwel dat de Shabelle rivier in oktober 2014 nog uit haar oevers trad met 21000 ontheemden als gevolg. Ook in 2012 melden bronnen van het CGVS zware overstromingen die duizenden mensen in Beletweyne troffen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Bulo Burto gelegen in de provincie Hiran, Zuid- en Centraal- Somalië. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Zuid- en Centraal- Somalië kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw herkomst, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op

dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke streek van herkomst, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 30 september 2015 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit/ herkomst, de landen en plaatsen van eerder verblijf. U werd in de loop van het gehoor zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit de provincie Hiran. U werd er op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw nationaliteit/herkomst en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit/ herkomst, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter bij uw bewering afkomstig te zijn uit het dorp Berhano in het district Beletweyne van de provincie Hiran, Zuid- en Centraal- Somalië (CGVS, p. 21-22).

U gaf zelf geen zicht op uw werkelijke streek van herkomst. Omdat u verklaart dat uw moeder tot de Isaaqclan behoort, die in grote mate voorkomt in Somaliland, en u langs Hargeisa, de hoofdstad van Somaliland, naar Ethiopië bent gereisd ontstaat het vermoeden dat u afkomstig bent uit Somaliland. Dit vermoeden volstaat op zich niet om ten aanzien van u te besluiten tot een nood aan internationale bescherming wegens een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 Vw of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vw. Wat het reëel risico zoals bedoeld in artikel 48/4 Vw betreft kan nog worden aangestipt dat uit informatie van het CGVS (COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland, 15 juli 2015) blijkt dat er op dit ogenblik geen sprake is van een gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet in Somaliland.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke herkomst, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u hoe dan ook niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, op het feit dat het, gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw Somalische herkomst, niet aangewezen is dat u naar Somalië zou worden teruggeleid."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aan als volgt:

"Schending van artikel 3 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens van 4 november 1950, goedgekeurd door de wet van 13 mei 1955, van de Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven artikelen 48/3, 48/4 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van het rechtsbeginsel van het recht op verdediging en op tegenspraak en manifeste appreciatiefout.

Artikel 27 van het K.B. van 11 juli 2003 dient toegepast te worden, wat niet correct gedaan werd door verwerende partij:

[citaat artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003]

Krachtens artikelen 197, 198 et 199 van de Handbook on Procedures, zijn onjuiste verklaringen niet op zich een voldoende reden om de status te weigeren en heeft de interviewer de verantwoordelijkheid om deze verklaringen in het licht van de omstandigheden van elk dossier te interpreteren.

In casu, begaat het CGVS een manifeste appreciatiefout door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoekers te weerhouden (Raad van state, arrest 104.820 van 18 maart 2002).

Krachtens artikel 3 EVRM, niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. De beslissing die de verwijdering van een vreemdeling

betreft kan leiden tot een situatie vallend onder de toepassing van dit artikel, als er ernstige redenen bestaan om te vrezen dat na zijn verwijdering, de vreemdeling zal bedreigd worden van foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Dit is het geval, vandaar de verzoeker de bescherming van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet aanvoert.

Krachtens artikel 13 EVRM, een ieder wiens rechten en vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld, zijn geschonden, heeft recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van hun ambtelijke functie.

Er werd door het Europees Hof voor de Rechten van Mensen beoordeeld dat : “Compte tenu de l'importance qu'elle attache à l'article 3 et de la nature irréversible du dommage susceptible d'être causé en cas de réalisation du risque de mauvais traitement, il appartient aux autorités nationales de se montrer aussi rigoureuses que possible et de procéder à un examen attentif des griefs tirés de l'article 3 sans quoi les recours perdent de leur effectivité » (EHRM, Singh et autres vs. Belgique, n° 33210/1 van 2 oktober 2012 et M.S.S., § 121).

Volgens het Europees Hof voor de Rechten van de Mensen (Saadi c Italie – Requête no 37201/06) : « § 132. Dans les affaires où un requérant allègue faire partie d'un groupe systématiquement exposé à une pratique de mauvais traitements, la Cour considère que la protection de l'article 3 de la Convention entre en jeu lorsque l'intéressé démontre, (...), qu'il y a des motifs sérieux et avérés de croire à l'existence de la pratique en question et à son appartenance au groupe visé » (lire aussi dans le même sens Abdolkhani & Kariminia v Turkey (Application no. 30471/08) ».

In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, dient er te worden vastgesteld dat in hoofde van verzoeker wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Verzoeker wenst te benadrukken dat hij de verklaringen afgelegd voor het CGVS en DVZ wenst te herhalen en te bevestigen. Verzoeker is wel afkomstig uit de provincie Hiran.

Er dient op gewezen te worden dat de bewijslast bij asielaanvragen beoordeeld moet worden met een welbepaalde soepelheid.

[citaat UNHCR Handboek paragraaf 196, 190, 197 en 199]

Het UNHCR werpt tevens op dat aan de kandidaat-vluchteling het voordeel van de twijfel gegund is, op voorwaarde evenwel dat zijn vluchtverhaal geloofwaardig is. Om de geloofwaardigheid van een kandidaat-vluchteling te beoordelen, dient rekening gehouden te worden met zijn persoonlijkheid o.m. zijn intellectuele vermogens, de leeftijd en psychologische stoornissen.

- Zijn nationaliteit

1) De wederpartij zegt dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn herkomst uit de provincie Hiran.

“Bij de beoordeling van deze redenen en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt in concreto. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.” (R.V.V. n°

De verzoeker is nooit naar school gegaan. Hij heeft nooit gereisd. Hij lijdt aan geheugenstoornissen. De wederpartij heeft geen rekening gehouden met het profiel van de verzoeker. Verzoeker stelt verder dat geen vragen werden gesteld over zijn leefomgeving. Inderdaad, heeft de wederpartij overal vragen over de geografie van het land en de personen die de macht in Beletweyne hebben. De wederpartij had kunnen vragen over de beschrijving van de stad, verscheidene belangrijke plaatsen, herkenningspunten. De verzoeker is getrouwd. De wederpartij had kunnen vragen over de plaats waar ze zijn getrouwd, enz.

Er dient te worden vastgesteld dat onvoldoende rekening wordt gehouden met de kennis waarover verzoeker daarnaast wel bleek te beschikken. De verzoeker legde een aantal andere verklaringen af die zijn herkomst kunnen aantonen. Zelf de agent van CGVS heeft gezegd: “je hebt verder wel kennis over de regio (...)”

Betreffend de verschillend verwijten van de wederpartij:

- De verzoeker begrijpt niet de opmerking van de wederpartij betreffend zijn moeder. Ze is gevolgd haar man naar Hiraan. Haar familie heeft achtergelaten omwille van haar keuze. Dit is niet abnormaal.
- De verzoeker is naar Hargeisa gevlucht omdat de grens naast zijn stad is gevaarlijk. Inderdaad is het moeilijk naar Ethiopië te gaan via deze grens. De wederpartij heeft geen onderzoek gedaan over de situatie. Dat was niet zijn keuze maar dat van de smokkelaar. Hij heeft correct zijn reisroute beschreven.

2) CGVS is van mening dat de verzoeker afkomstig uit Somaliland is.

In het eind van haar beslissing zegt de wederpartij: "ontstaat het vermoeden dat u afkomstig ben uit Somaliland."

Volgens haar, is er geen sprake van een gewapende conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, van de vreemdelingenwet. Wordt verwezen naar een "COI Focus Somalie: Veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland, 15 juli 2015". Dit document is niet in het administratief dossier.

Bijgevolg, is de verzoeker niet in staat om zich te verdedigen. De heer Abdi weet absoluut hoe CGVS tot deze conclusie is gekomen. De bestreden beslissing schendt de recht van de verdediging.

De beslissing miskent het rechtsbeginsel van het recht op verdediging en op tegenspraak. Nochtans zijn dat beginselen van de openbare orde. (arrest n° 175.209 van 2 oktober 2007).

- Zijn asielrelaas

Daarenboven onderzoekt noch beoordeelt de bestreden beslissing geenszins de asielmotieven van verzoeker, maar beperkt het zich tot het vermelden en analyseren van algemene kennis van verzoeker over Beletweyne zonder diens vluchtredenen en concrete problematiek te analyseren. Het CGVS gaat niet in op het probleem van verzoeker.

Zijn vader is omgekomen in 2009 in een aanslag en zijn moeder werd doodgeschoten door Al Shabaab. Volgens UNCHR : "Le sort subi par des parents ou des amis ou par d'autres membres du même groupe racial ou social peut attester que la crainte du demandeur d'être lui-même tôt ou tard victime de persécutions est fondée." (H.C.R., Guide, §43.)

Bovendien, werd de verzoeker Al Shabaab meegenomen en mishandeld. Het CGVS moet rekening houden van het feit de verzoeker al zwaar geslagen werd. De vervolgingsfeiten worden niet ongeloofwaardig geacht door verwerende partij. Volgens vaste rechtspraak van de Raad van State, dient een verklaring die niet betwist wordt door verwerende partij, als geloofwaardig geacht worden (arresten nr. 142.578 van 23 maart 2005, nr 142.159 van 15 maart 2005, nr. 124.069 van 9 oktober 2003, nr. 106.542 van 14 mei 2002, nr. 64.940 van 4 maart 1997...).

Volgens het artikel 48/7 van de wet van 1980 : "Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. »

Rekening houdend met het feit dat de verzoeker werd al geslagen, moet de wederpartij bewijzen dat "er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen". In casu, heeft ze niet gedaan.

Bijgevolg, zonder zich uit te spreken over de asielmotieven van verzoeker noch enige analyse daarover te vermelden kon de bestreden beslissing onmogelijk besluiten tot de weigering van toekenning van vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus.

3. Besluit

Verzoeker volhardt dan ook in zijn standpunt dat hij als vluchteling dient te worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en in ondergeschikte orde, de subsidiaire bescherming toegekend moet worden in de zin van artikel 48/4 van Vreemdelingenwet.

In een zulke context, dient het uiteindelijk doeleinde van de asielprocedure niet uit het oog verloren te worden, en indien het relaas samenhangend en verzoekster in grote lijnen geloofwaardig beschouwd kan worden, hem het statuut erkend te worden of in subsidiaire orde de subsidiaire bescherming toegekend te worden.

Verzoeker was werkelijk in staat om een heel doorleefd relaas te geven.

In elk geval, bepaalt de Handbook on Procedure, paragraaf 203 dat : « En appliquant ces dispositions, le principe du bénéfice du doute devrait être accordé dans le cas d'un demandeur d'asile généralement crédible. Les exigences de preuve doivent être appliquées de manière équilibrée, avec la souplesse nécessaire pour tenir compte du caractère spécifique des demandeurs d'asile qui (du fait des circonstances de leur fuite) sont souvent incapables de satisfaire aux normes de preuve habituelles ».

Uw Raad verwijst trouwens regelmatig naar dit beginsel in haar arresten om te besluiten tot de geloofwaardigheid van een relaas (vb. CCE, n° 28 972 du 23 juin 2009 ; RVV, nr. 18.937 du 20 novembre 2008, RVV nr. 27.489 van 19 mei 2009)."

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de Commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier en het verzoekschrift. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf, hij moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Krachtens artikel 48/6 van de vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De Commissaris-generaal of de Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus

Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Het citeren van internationale bepalingen, nationale bepalingen en algemene beginselen in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker aanspraak kan maken op een status van internationale bescherming.

Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit en nationaliteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst. De Raad benadrukt dat er niet verwacht wordt dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag, maar het geheel van de verklaringen moet wel aantonen dat verzoeker bekend is met de plaats waar hij beweerdelijk vandaan komt en voorts dienen de problemen aannemelijk gemaakt worden waarom hij gevlucht is.

Op 24 februari 2016 heeft verzoeker bijkomende documenten voorgelegd ter staving van zijn identiteit en afkomst waarvan hij verklaart dat het gaat om: (i) een geboorteakte en de vertaling, (ii) een nationaliteitscertificaat en de vertaling, (iii) een bewijs van studie in Beletweyne en (iv) een ontvangstbewijs van de documenten (i) en (ii).

De Raad merkt op dat stuk (iv) een DHL-envelop betreft die enkel een bewijs oplevert dat verzoeker post heeft gekregen die wordt omschreven als documenten vanuit Mogadishu. Deze envelop levert geenszins een overtuigend bewijs op van zijn afkomst uit Berhano. Wat de drie andere documenten betreft, dient de Raad vast te stellen dat deze documenten informatie bevatten die in strijd is met verzoekers verklaringen dat hij nooit enig formeel of informeel onderwijs heeft genoten (DVZ-gehoorverslag, stuk 17, p. 4). Bovendien hebben dergelijke documenten die slechts een

ondersteunende bewijswaarde, indien verzoekers verklaringen voldoende geloofwaardig zijn. De door verweerder neergelegde COI Focus "*Somalië. Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten*" van 1 april 2014 bevestigt immers dat dergelijke documenten enkel gebaseerd zijn op de verklaringen van burgers omdat de archieven van de administratie in Somalië ontbreken.

Aangezien verzoeker verklaart in 1990 geboren te zijn in Beletweyne en heel zijn leven in een dorp daar in de regio gewoond te hebben tot zijn vlucht in 2015, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit blijkt dat hij opgegroeid is en vijftwintig jaar in het dorp Berhano heeft gewoond. Verzoeker baatte tot aan zijn vertrek een klein restaurant uit, waarbij hij nog een kleine boerderij had. Verzoekers jarenlange activiteiten impliceren minstens een commerciële en maatschappelijke ingesteldheid en alertheid. Verzoeker is getrouwd en heeft twee kinderen zodat hij de nodige contacten had met zijn sociale omgeving en zijn grotere familie of clan. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, historische en socio-politieke aspecten van Somalië, er zijn geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker herinneringen heeft aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving en hij dit nauwgezet kan toelichten, temeer gezien het voorgehouden profiel als handelaar en landbouwer. Verzoeker kan dan ook niet worden bijgetreden dat zijn intellectuele vermogens of zijn leeftijd het hem onmogelijk maken om overtuigende antwoorden te geven op de vragen over de dorpen die tussen Berhano en Jento Kundishe liggen. De voorgehouden psychologische problemen of stoornissen blijven beperkt tot een loutere bewering, die bovendien klemt de vaststelling dat verzoeker tijdens het CGVS-interview blijkt geeft van een kennis die ingestudeerd overkomt. Uit het gehoorverslag blijkt daarenboven dat verzoeker de vragen goed begreep, maar dat hij de vragen op incoherente wijze beantwoordde en tevens soms feitelijk foutieve antwoorden gaf, hetgeen niet kan teruggebracht worden tot een slecht begrip van de vragen. Integendeel uit het CGVS-interview kan inderdaad blijken dat verzoeker zijn verklaringen bijstelt naarmate doorgevraagd wordt en hij met concrete informatie wordt geconfronteerd. De Raad stelt vast dat de Commissaris-generaal bij de beoordeling zowel de positieve als negatieve elementen in rekening heeft gebracht in het licht van het geheel van de motieven. Het is echter niet ernstig dat verzoeker in het licht van de bij het administratief dossier gevoegde informatie dermate weinig bekend is met zijn eigen waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld. Dienaangaande dient nog te worden benadrukt dat geenszins van verzoeker een bijzonder gedetailleerde kennis over alle aspecten van Somalië wordt verwacht, maar wel dat zijn kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met verzoekers profiel en dat hij zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving op geloofwaardige wijze kan toelichten. Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoekers kennis over Somalië zowel frappant onwetend en foutief is als theoretisch en ingestudeerd.

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat hij bepaalde argumenten van de Commissaris-generaal niet begrijpt, met name dat zijn moeder haar man naar Hiraan zou zijn gevolgd en haar familie in Somaliland heeft achtergelaten en dat verzoeker via Hargeisa in Somaliland naar Ethiopië is gevlucht. De Raad benadrukt dat deze kritiek overtollige motieven betreft die geen afbreuk doen aan motieven betreffende de gebrekkige kennis van de dorpen in verzoekers directe leefomgeving, het feit dat verzoeker nauwelijks een aanwijzing van een afstand kan geven tussen Bergano en de naburige dorpen en dat verzoeker onbekend is met de stad Jalalaqsi in de richting van Mogadishu. Ook de motieven betreffende de kennis van verzoeker over recente gebeurtenissen in zijn regio met betrekking tot de aanwezigheid van Al Shabaab, over de rol van Ahlu Sunnah Wal Jamaa en over de recente overstromingen vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en worden door de Raad overgenomen. Deze motieven volstaan om te besluiten dat verzoeker zijn herkomst uit Berhano niet aannemelijk heeft gemaakt.

De stellingen in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoeker niet werden beoordeeld, dat zijn vader en moeder zijn gedood door Al Shabaab en dat hijzelf door Al Shabaab werd meegenomen, mishandeld en met de dood bedreigd zijn niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Somalië. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Wat de subsidiaire bescherming betreft kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië of waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Somalië niet aantoonde, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4,

§ 2, c) van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. De stelling in het verzoekschrift dat hij zich niet kon verdedigen tegen de argumentatie dat verzoeker ook in Somaliland geen reëel risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, is derhalve niet dienstig.

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat er geen sprake is van vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP